

Okul Öncesi Eğitimi Öğretmenlerinin Erken Çocukluk Dönemi Yaşam Becerilerine İlişkin Görüşlerinin İncelenmesi

Yakup YILDIRIM¹, Feyza Nur ÇETİN²

Öz: Bu araştırmanın amacı, okul öncesi eğitimi öğretmenlerinin erken çocukluk dönemi yaşam becerilerine ilişkin bilgi ve farkındalık düzeylerinin metaforlar aracılığıyla fenomenolojik olarak incelenmesidir. Araştırma, okul öncesi öğretmenlerinin erken çocukluk dönemi yaşam becerilerine yönelik bilgi ve farkındalık düzeyinin belirlenerek ileriki çalışmalara ışık tutacak olması açısından önem taşımaktadır. Araştırmanın çalışma grubunu, Antalya, Burdur ve Isparta illerindeki milli eğitim bakanlığına bağlı resmi ve özel okul öncesi eğitim kurumunda çalışmakta olan en az bir yıl öğretmenlik tecrübesine sahip 36 okul öncesi öğretmeni oluşturmaktadır. Araştırmada nitel araştırma desenlerinden fenomenoloji (olgubilim) deseni kullanılmıştır. Elde edilen metaforik veriler, araştırmacılar tarafından içerik analizi tekniğiyle analiz edilmiştir. İçerik analizi ile birbiriyle örtüşen veriler belirli kavramlar ve kategoriler çerçevesinde bir araya getirilerek üç kategori başlığı oluşturulmuştur. Bu kategoriler sırasıyla; "1. Birey olmanın ve yaşamın anahtarı olarak yaşam becerileri" (1), "Gelişimin odak noktası olarak yaşam becerileri" (2), "Sosyal değer olarak yaşam becerileri" (3) dir. Araştırmadan elde edilen sonuçlara göre; okul öncesi öğretmenleri, yaşam becerilerinin; çocukların olumlu sosyal gelişimlerinde, sosyal ilişkilerinde kontrollü duygu ve tavırlar geliştirebilmelerinde, problem çözücü olabilmelerinde, sosyal olgunluklarında, kendini ifade edebilmelerinde ve sonucunda özgüvenli birey olmaları üzerinde etkili olduğunu belirtmişlerdir.

Anahtar Sözcükler: Erken Çocukluk Dönemi Yaşam Becerileri, Yaşam Becerileri Eğitimi, Metaforlar

Examination of Pre-School Teachers' Opinions on Early Childhood Life Skills

Abstract: The purpose of this research is to phenomenologically examine the knowledge and awareness levels of preschool teachers about early childhood life skills using the metaphorical interview technique. The study group of the research consists of 36 preschool teachers with at least one year of teaching experience working in a preschool education institution. Phenomenology (phenomenology) design, one of the qualitative research designs, was used in the research. The metaphorical findings obtained were analyzed by the researchers with the content analysis technique. With content analysis, data that overlaps with each other were brought together within the framework of certain concepts and themes, and four categories were created. These categories are respectively; "Life skills as a key to be an individual and life" (1), "Life skills as the focal point of development" (2), "Life skills as a social value" (3). According to the results obtained from the research; preschool teachers, life skills; They stated that it is effective on children's positive social development, developing controlled emotions and attitudes in their social relationships, being a problem solver, social maturity, self-expression, and ultimately being self-confident individuals.

Keywords: Early Childhood Life Skills, Life Skills Education, Metaphors

Geliş Tarihi: 15.06.2022

Kabul Tarihi: 11.10.2022

Makale Türü: Araştırma Makalesi

¹ Akdeniz Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Okul Öncesi Eğitimi Anabilim Dalı, Antalya, Türkiye, yakupyildirim1986@gmail.com, ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-5319-5487>

² Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Burdur, Türkiye, feyzanr2727@gmail.com, ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-5323-3578>

Atıf için/ To cite:

Yıldırım, Y., & Çetin, F. (2023). Okul öncesi eğitimi öğretmenlerinin erken çocukluk dönemi yaşam becerilerine ilişkin görüşlerinin incelenmesi. *Yaşadıkça Eğitim*, 37(1), 1-13. <https://doi.org/10.33308/26674874.2023371483>

Her insan yaşamı boyunca yaşadığı çevrenin zorluklarıyla baş etme durumunda kalmıştır. İnsanlar bu mücadeleleri doğrultusunda çözüm bulabilmek adına kendi kültürlerine uygun çözüm odaklı çalışmalarda bulunmuşlardır. Yapılan çalışmaların gösterdiği en önemli nokta, yaşamdaki zorluklarla baş edebilmek için gerekli olan bazı becerilerin olduğudur (Yıldırım & Temel, 2020; World Health Organization [WHO], 2020). Her insan, kendi kültürünün gereklerine uygun şekilde kazandığı bazı beceriler neticesinde sağlıklı gelişim gösteren bireyler olarak yaşamına devam etmektedir. Her çocuk doğduğu andan itibaren aile ve okul ortamında geleceğini şekillendiren yaşamsal becerileri edinerek birey olma serüvenini sürdürmektedir. Çocukların, gelecek yaşantılarında kendi kendine yetebilen (WHO, 2020) ve etkili bireyler olmasını sağlayan yaşamsal becerilerin neler olduğuna yönelik olarak yapılan çalışmalara bakıldığında; Erken çocukluk dönemi yaşam becerilerine ilişkin farklı tanımlamalar ve bakış açıları bulunmaktadır.

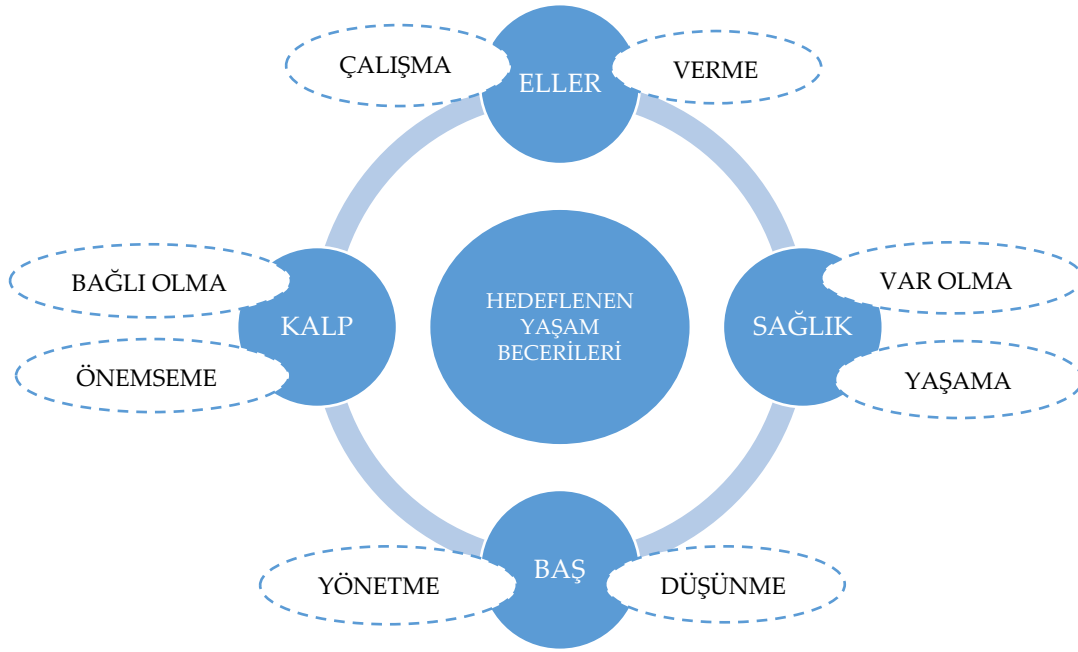
Hamburg (1990)'a göre; yaşam becerileri; karmaşık bir toplumda hayatta kalmak ve başarı için gerekli becerilerdir. Nelson-Jones (2014)'a göre yaşam becerileri kişisel gelişim için sorumlu olunan bazı psikolojik becerilerin tercihine olanak sağlayan zihinsel sağlık durumudur (Vranda & Chandrasekhar Rao, 2011). United Nations International Children's Emergency Fund [UNICEF] (2012), United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization [UNESCO] (2000) ve WHO (2020)'ya göre yaşam becerileri; özfarkındalık, kritik düşünme, yaratıcı düşünme, karar verme, problem çözme, etkili iletişim, kişilerarası ilişki, empati, stresle başa çıkma ve duygularla başa çıkmadır (Prajapati ve diğerleri, 2017). Bu yaşam becerilerini kazanmak, çocuklar için kritik zamanları ifade eder. Çünkü kazanılmamış bir beceri o çocuğun yaşamının diğer dönemlerinde zorluk olarak karşısına çıkabilmektedir. Bu beceriler ilk önce bilinçli ebeveynler ile kazanılmakta, daha sonra da okul öncesi eğitim kurumlarındaki eğitimlerle pekiştirilmekte ve gelişmektedir.

Her ülkede çocuklar farklı olarak kendi toplumsal ihtiyaçlarına göre belirlenen yaşam becerilerini kazanmaktadırlar. Bir bölge ya da toplumda üzerinde fazla durulmayan bir beceri başka bir bölge ya da toplumda son derece önem taşıyan bir beceri olarak karşımıza çıkabilir (Mangrulkar ve diğerleri, 2001). Yaşam becerileri parmak izi gibidir; her insanın parmak izleri nasıl farklıysa kazandığı yaşam becerileri de farklılık gösterir. Ama ortak bir şey vardır ki oda kazanılan her beceri sonucunda kendini bilen ve çevresiyle uyumlu bireyler yetişmiş olmasıdır. Çocuklar kazandıkları yaşam becerileri sayesinde geleceklerine birer hazine götürmektedirler (WHO, 2020).

Yaşam becerileri eğitimi ile bireylerin, hem olumlu davranışlar ve değerler kazanmaları hem de kendi davranışları üzerinde kontrollü olabilmelerini hedeflenir. Yaşam becerileri eğitiminde genellikle bireylere öz farkındalık, stres yönetimi, güvenli girişkenlik ve müzakere de öğretilmek amaçlanır. Yaşam becerileri eğitimi küçük gruplarla tartışma, rol oynama teknikleri kullanarak oyun, sunum gibi interaktif biçimlerle yapılmaktadır. (Mangrulkar ve diğerleri, 2001). Buna örnek olarak; Nepal'de genç kızlara yönelik geliştirilmiş yaşam becerileri eğitimi, bireylerin karar verme becerilerini ve öz güveni geliştirmeye odaklanan bir programdır ve bu program sayesinde ülkedeki kadınların statülerini düşük saydıkları algıyı kırarak gençlere saygınlık kazandırmıştır (Gazioğlu & Canel, 2015). Hindistan'da da ülkenin ihtiyacı olan yaşam becerileri belirlenerek ve bunlara uygun şekilde müfredat düzenlenerek çocuklara yaşam becerileri eğitimi verilmektedir (Prajapati ve diğerleri, 2017). Amerika Birleşik Devletleri'nde ise eyaletlere göre farklılaşan birçok yaşam becerileri eğitim programı bulunmaktadır. Bunların en önemli ve yaygın olanlarından bir tanesi 4-H Clover Kids programıdır. 4-H programının temelinde, İngilizce dört kelimenin baş harfleri sembolize edilmektedir. Bunlar; "head", "heart", "hands" ve "health" kelimeleridir. Türkçe karşılıkları; baş, kalp, eller ve sağlıktır. Bu dört kişisel gelişim alanından oluşan kapsamlı bir programdır (Floyd & McKenna, 2003). Programla birlikte çocuk ve gençlerin gelişimlerinde tam potansiyele ulaşabilmeleri hedeflenmektedir (4-H Organization, 2022).

4-H'nin sloganı "daha iyi yapmak için, yaparak öğren" şeklindedir. ABD'de popüler olan bu program her yaprağında üzerinde bir H harfi olan dört yapraklı yoncadan oluşmaktadır. Amerika Birleşik Devletleri genelinde 4-H programı ile gençleri liderlik, vatandaşlık ve yaşam becerileri gibi üç alanda geliştirmek hedeflenmektedir. Programın kendisine görev bildiği üç geniş misyonu (bilim, vatandaşlık ve sağlıklı yaşam) vardır (4-H Organization, 2022). 4-H programı sekiz ana yaşam becerisi (yönetme, düşünme, bağlı olma, önemseme, verme, çalışma, var olma, yaşama) üzerinde şekillenmiştir. Bu programın Türkçe taksonomik

şeması orijinaline uygun olarak aşağıda sunulmuştur.

Şekil 1. 4-H Hedef Yaşam Becerileri Ana ve Alt Kategorileri

Genel olarak yaşam becerileri ile ilgili programlar incelendiğinde her ülkenin ve kültürün kendi ihtiyaçları doğrultusunda şekillendirdiği programlar dikkati çekmektedir. Bu bilgilerden hareketle, diğer ülkelerde olduğu gibi ülkemizde de çocukların ihtiyaçları doğrultusunda yaşam becerileri belirlenerek oluşturulacak programlarda, öğretmenlerin de programın önemini kavraması ve içselleştirmeleri sağlanarak nitelikli bir yaşam becerileri eğitimi verilmesi hedeflenmelidir.

Okul öncesi eğitimde öğretmenlerin olabildiğince çocuğun aktif katılımını sağlayarak onların yaşam becerilerini geliştirmelerine olanak tanıyan bir ortam tesis etmeleri önem taşımaktadır. Çocuk merkezli bir eğitim anlayışının hâkim olmadığı eğitim kurumlarında (Bulut, 2008) öğretmenlerin mezun oldukları üniversitelerde verilen eğitimin tarzının da etkisi olduğu ifade edilebilir (Büyüköztürk ve diğerleri, 2004). Çocukların gerek yaşam becerilerinin gerekse de diğer becerilerinin geliştirilmesine yönelik çalışmalar yapan öğretmenlerin sınıflarında çocukların çok iyi bir şekilde gözlemlendiği ve onların becerilerini geliştirecek ortamın ve anlayışın oluşturulduğu görülmektedir. Bu tür kurumlardaki öğretmenlerin en önemli görevi çocukların ilgi ve ihtiyaçlarını iyi bir şekilde gözlemleyerek çocukların çalışmak istedikleri konuda onlara rehberlik etmektir (Edwards ve diğerleri, 2011; Pekdoğan, 2012). Erken çocukluk dönemi yaşam becerilerine ilişkin çalışmalar (Göktürk İnce, 2014; Kaya, 2016; Robinson & Zajicek, 2005; Topçu Bilir, 2019; Yıldırım & Temel, 2020) incelendiğinde, erken çocukluk dönemi yaşam becerilerine yönelik çocuk merkezli uygulamaların önemli olduğu anlaşılmaktadır. Erken çocukluk dönemi yaşam becerilerinin öğretmenler tarafından daha net kavranmasının ve anlaşılmasının öğretmenlerin çocukların yaşam becerileri ediniminde yeni ve daha çok çocuk merkezli çalışmalar yapmalarını teşvik edecektir. Dolayısıyla bu çalışmada okul öncesi öğretmenlerinin erken çocukluk dönemi yaşam becerilerine yönelik bilgi ve farkındalık düzeylerinin metaforlar yoluyla incelenmesi ve elde edilen bulguların yapılacak diğer çalışmalara ışık tutması amaçlanmıştır.

Yöntem

Araştırmanın Modeli

Okul öncesi eğitimi öğretmenlerinin, erken çocukluk dönemi yaşam becerilerine yönelik düşüncelerinin ve algılarının metaforik olarak belirlenmesinin amaçlandığı çalışmada nitel araştırma desenlerinden

fenomenoloji (Olgubilim) deseni kullanılmıştır (Creswell, 2013). Olgubilim deseni, aslında bildiğimiz fakat açıklamada bulunurken bilimsel bulgulara dayalı olarak net söylemler üretmediğimiz olguları derinlemesine inceleme fırsatı sunan, ayrıca zengin söylemler oluşturarak yorumlamalarda bulunma olanağı tanıyan bir araştırma desenidir (Creswell, 2013; Yıldırım & Şimşek, 2013). Erken çocukluk dönemi yaşam becerilerine ilişkin öğretmenlerde var olan düşüncelerin metaforlar yoluyla bilinç düzeyine çıkarılmasının ve yorumlanmasının daha işlevsel olabileceği ve araştırmacılara daha zengin içerikli bir veri elde etme imkânı sağlamasından (Yıldırım & Şimşek, 2013) dolayı bu yöntem tercih edilmiştir.

Çalışma Grubu

Araştırmanın çalışma grubunu, Antalya, Burdur ve Isparta illerindeki Millî Eğitim Bakanlığı'na bağlı resmi ve özel okul öncesi eğitim kurumlarında çalışmakta olan en az bir yıl öğretmenlik tecrübesine sahip 36 okul öncesi öğretmeni oluşturmaktadır. Öğretmenlerin mesleki kıdem ve eğitim durumu ile ilgili demografik bilgileri *tablo-1'*de sunulmuştur. Çalışma grubunun belirlenmesinde, seçkisiz olmayan örnekleme yöntemlerinden, uygun örnekleme yöntemi kullanılmıştır. Elverişli örnekleme olarak da anılan bu örnekleme yönteminde, araştırmanın amacına uygun gruba ulaşılması temel amaçtır (Büyüköztürk ve diğerleri, 2013).

Tablo 1. Araştırmaya Katılan Öğretmenlerin Mesleki Kıdem ve Eğitim Durumu ile İlgili Bilgiler*

Eğitim Durumu		Mesleki Kıdem (Yıl)				
Lisans	Y. Lisans	1-3 yıl	4-7 yıl	8-11 yıl	12-15 yıl	15 yıl ve üstü
Ö-1, Ö-2, Ö-3, Ö-4, Ö-5, Ö-6, Ö-7, Ö-8, Ö-9, Ö-10, Ö-11, Ö-12, Ö-13, Ö-14, Ö-15, Ö-16, Ö-17, Ö-18, Ö-19, Ö-20, Ö-21, Ö-22, Ö-23, Ö-25, Ö-26, Ö-28, Ö-29, Ö-30, Ö-31, Ö-32, Ö-33, Ö-34, Ö-35, Ö-36	Ö-24, Ö-27	Ö-1, Ö-2, Ö-3, Ö-7, Ö-8, Ö-9, Ö-10, Ö- 11, Ö-12, Ö-13, Ö-14, Ö-16, Ö- 17, Ö-21, Ö-22, Ö-36	Ö-4, Ö-30, Ö-31	Ö-23, Ö-25, Ö-26, Ö-27, Ö-29, Ö-32	Ö-6, Ö-15, Ö-19, Ö-28, Ö-33	Ö-5, Ö-18, Ö-20, Ö-24, Ö-34, Ö-35

* Çalışma grubundaki öğretmenler Tablo 1'de verilirken "Ö" kodu ile kısaltılarak sunulmuştur.

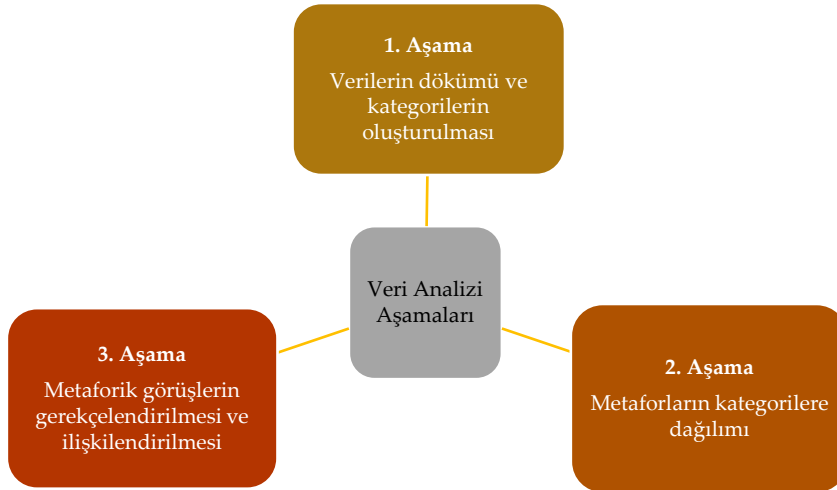
Veri Toplama Süreci

Erken çocukluk dönemi yaşam becerilerine yönelik literatür okuması yapan araştırmacıların, yaşam becerilerinin erken çocukluk döneminden başlamak üzere çocuklara kazandırılmasının son derece önemli olduğunu saptamaları ve mevcut durumda okul öncesi eğitim kurumlarında öğretmenlik yapan öğretmenlerin bu denli önemli bir konu ile ilgili ne tür bir farkındalık düzeyinde olduklarına ve ne tür çalışmalar yaptıklarına yönelik merakın ortaya çıkması üzerine böyle bir araştırma fikri doğmuştur. Çalışma grubunda yer alan öğretmenlerin belirlenmesiyle birlikte kendilerinden verileri toplamak için uygun oldukları zaman not edilerek bir randevu listesi oluşturulmuş ve bu bilgilere göre öğretmenlerden kendi bulundukları ortamda yüz yüze olacak şekilde görüşleri alınmıştır. Öğretmenlere direkt soru-yanıt şeklinde konu ile ilgili sorarak onları sınırlamak yerine onların konu ile ilgili düşüncelerini ve bu düşüncelerinin altında yatan algıların önemli olduğu düşünülmüştür. Veri toplamaya henüz başlanılmadan çalışma grubundaki öğretmenlere çalışmanın konusu ile ilgili bilgilendirme yapılarak onam formu okunmuştur. Bu esnada öğretmenlere, hiçbir kaygı ve endişe duymaksızın en sade şekliyle düşüncelerini ifade edebilecekleri, elde edilen verilerin kesinlikle gizli tutulacağı ve başka hiçbir kurum ya da şahısla paylaşılmayacağı vurgulanmıştır. Öğretmenlerin "erken çocukluk dönemi yaşam becerilerine" ilişkin sahip oldukları algıları belirleyebilmek için öğretmenlerin her birinden "Okul öncesi dönem yaşam becerileri ...'dır; çünkü ...'dır" cümlesini kendileri açısından en uygun ifadelerle tamamlamaları istenmiştir. Öğretmenlerin erken çocukluk dönemi yaşam becerilerine ilişkin metaforik ifadelerinin doğal ve özgün bir biçimde elde edilebilmesi adına öğretmenlere, metaforik ifadelerini oluştururken araştırmacılar tarafından hiçbir şekilde yönlendirme yapılmamıştır.

Verilerin Analizi ve Güvenirliği

Araştırma verilerinin analizinde, nitel araştırma yöntemlerinden içerik analizi kullanılmıştır. İçerik analizi ile birbirine benzeyen veriler belirli kavramlar ve temalar çerçevesinde bir araya getirilerek,

okuyucunun anlayabileceği bir biçimde düzenlenerek yorumlanmaktadır (Neuman, 2014; Yıldırım & Şimşek, 2013). Okul öncesi öğretmenlerinin okul öncesi dönem yaşam becerilerine ilişkin ürettikleri metaforlarının analizi üç aşamada gerçekleştirilmiştir (bkz. Şekil-2): *İlk aşamada*; her katılımcının sunduğu metaforlar incelenirken, “Okul öncesi dönem yaşam becerileri.....’dır.” kısmı ile bu metaforlara ilişkin gerekçelerin ve açıklamaların yer aldığı “Çünkü.....’dır.” kısmı iki farklı şekilde listelenmiştir. Ardından katılımcıların okul öncesi dönem yaşam becerilerine ilişkin ürettiği metaforlardan, gerekçeleri ile ifade ettiği düşünceler dikkate alınarak kategori oluşturma safhasına geçilmiştir. Kategoriler oluşturulurken metaforlara ilişkin gerekçeler kategorilerin bağlamı dâhilinde incelenerek hangi metaforun hangi kategori ile ilişkilendirileceğine yönelik düşünceler alan uzmanlarının da görüşleri alınarak pekiştirilmiştir. Bu aşamada güvenilirliğin sağlanması için araştırmacılar tarafından oluşturulan örnek metafor listesi alan uzmanlarının görüşüne sunulurken Miles ve Huberman (1994) tarafından formülize edilen şekilde (Güvenirlik = görüş birliği / görüş birliği + görüş ayrılığı) güvenilirlik hesaplanması yapılmıştır. Buna göre; görüşü alınan uzmanların ve araştırmacıların kategorilere ilişkin güvenilirlik düzeyi %91 olarak hesaplanmıştır. Güvenirlik hesaplarının %70’in üzerinde çıkması, araştırma için güvenilir kabul edilmektedir (Miles & Huberman, 1994). Dolayısıyla, araştırmanın güvenilirlik hesaplarından elde edilen sonucun araştırma için güvenilir olduğu ifade edilebilir. *İkinci aşamada*; okul öncesi dönem yaşam becerilerine ilişkin metaforlardan oluşturulan üç farklı kategori başlığı, bulguların genelinin daha net vurgulanması ve anlaşılması adına tablo halinde sunularak bulgular kısmında yer alan *tablo-2’de* sunulmuştur. Erken Çocukluk Dönemi Yaşam becerilerine ilişkin oluşturulan üç kategori başlığı şu şekildedir: “Birey olmanın ve yaşamın anahtarı olarak yaşam becerileri” (1), “Gelişimin odak noktası olarak yaşam becerileri” (2), “Sosyal değer olarak yaşam becerileri” (3)’ dir. Katılımcıların, erken çocukluk dönemi yaşam becerilerine ilişkin en çok ürettiği ve üzerinde en çok yoğunlaştığı metaforların bu üç kategoriye dağılımı yapılmıştır. *Üçüncü aşamada* ise; her kategori altındaki metaforik ifadelerin gerekçeli açıklaması ve yorumlaması yapılmış ve ilgili metaforlar gerekçeleriyle birlikte kategoriyle ilişkilendirilmiştir. Ardından kategoriler içerisinde yer alan metaforların gerekçeleriyle birlikte bir bağlam dahilinde bulgular bölümünde sunumu yapılmıştır.

Şekil 2. Veri Analizi Aşamaları

Bulgular

Araştırmaya katılan öğretmenlerin “yaşam becerileri” kavramına ilişkin ürettiği metaforlar ve bu metaforların yer aldığı kategoriler Tablo 2’de genel olarak sunulmuştur. İlerleyen kısımlarda ise kategorilerde yer alan metaforlar gerekçeleriyle birlikte ilgili kategori başlığının altında sunulmuştur. Elde edilen metaforik verilerin bütünlüğünün korunması ve kategorilerle ilişkilerinin daha net açıklanabilmesi adına bu yöntem izlenmiştir.

Tablo 2. Yaşam Becerileri Kavramına İlişkin Metaforlar ve Kategorileri

Kategoriler	N
1. Birey olmanın ve yaşamın anahtarı olarak yaşam becerileri “Kendi ihtiyaçlarını karşılayabilmesi (Ö-1)”, “Hazine sandığıdır (Ö-2)”, “Çocuğun hayatı öğrenmesidir (Ö-3)”, “Gelecek yaşama hazırlıktır (Ö-4)”, “Kritik becerilerdir (Ö-6; Ö-17)”, “Vakti gelince kalkan tren (Ö-8)”, “Yaşamdaki en temel becerilerdir (Ö-11)”, “Yaşamın temeli ve su gibidir (Ö-14)”, “Hayata atılan ilk ve önemli adımdır (Ö-18)”, “Balonla uçan özgür birey gibidir (Ö-19)”, “Çocuğun hayatındaki kilometre taşları (Ö-20)”, “Çocuğun kendi ihtiyaçlarını giderebilmesidir (Ö-25)”, “Bir binanın temeli gibidir (Ö-26)”, “Yaşamın kaynağı hava gibidir (Ö-29)”, “Kilometre taşlarıdır (Ö-35)”	16
2. Gelişimin odak noktası olarak yaşam becerileri “Gelişim alanlarını destekler (Ö-15)”, “Gelişimin bütün halidir (Ö-16)”, “Olmazsa olmaz becerilerdir (Ö-22)”, “Yumurtadan yeni çıkan bir kuşu uçuşa hazırlayan beceriler gibidir (Ö-27)”, “Ebru sanatı ile yapılmış bir tablo gibidir (Ö-28)”, “Bir fidan gibidir (Ö-32)”, “Bir sünger gibidir (Ö-33)”, “Parmak izi gibidir (Ö-36)”	8
3. Sosyal değer olarak yaşam becerileri “Özgüveni destekler (Ö-5)”, “Duygularla başa çıkma becerisidir (Ö-7)”, “Okul öncesi eğitimin temel amaçlarından biridir (Ö-9)”, “Sosyal yaşamdır (Ö-10)”, “Sosyal olgunluktur (Ö-12)”, “Yardımlaşma ve dayanışmadır (Ö-13)”, “Çocuğun sorumluluk mekanizmasıdır (Ö-21)”, “Hayatın kendisidir (Ö-23)”, “Kritik anlarda problem çözmedir (Ö-24)”, “Sorumluluk alabilmektir (Ö-30)”, “Hayata bakış açısını yönlendirir (Ö-31)”, “İhtiyaçlarını karşılayabilmesidir (Ö-34)”	12
Toplam	36

Tablo 2 incelendiğinde öğretmenlerin “yaşam becerileri” kavramına ilişkin en fazla “Birey olmanın ve yaşamın anahtarı olarak yaşam becerileri” kategorisinde metafor ürettikleri sonucuna ulaşılmıştır. İlerleyen kısımda Tablo 2’de belirtilen üç ana kategoriye ilişkin gerekçeli açıklamalar öğretmenlerin doğrudan alıntılarıyla aktarılmıştır. Öğretmenlerin metaforik ifadeleri ya da doğrudan alıntıları ilgili öğretmenin kısaltma kodu kullanılarak verilmiştir.

Yaşam Becerilerine İlişkin Metaforların Kategorileri

Birey Olmanın ve Yaşamın Anahtarı Olarak Yaşam Becerileri

Öğretmenlerin yaşam becerilerine ilişkin ürettikleri ve bu kategoride ele alınan metaforlarına bakıldığında, yaşam becerilerini en çok çocukların bireysel açıdan hayatta kalabilmesini sağlayan ve kendi kendine yetebilen bireyler olabilmesini sağlayan beceriler olarak düşündükleri sonucuna ulaşılmıştır. Öğretmenlerin ele alınan kategori kapsamında incelenen metaforlarına ilişkin gerekçelerine bakıldığında neden bu hususa vurgu yaptıkları ve en çok bu hususla ilgili metafor ürettikleri daha net anlaşılmaktadır.

Örneğin, yaşam becerilerini bir “hazine sandığı” olarak metaforlaştıran öğretmen 2, bu düşüncesini, yaşam becerilerini, içerisinde birçok değerli beceri barındıran ve çocuğa gelecek yaşantısında önemli katkılar sunan bir kaynak olarak gerekçelendirmiştir.

Yaşam becerilerini ilgili kategori içinde “temel beceriler” olarak metaforlaştıran öğretmen 3, bu metaforuna gerekçe olarak, çocuğun gerek aile yaşantısında gerekse sosyal yaşantısında bütüncül anlamda gerekli olan tüm becerilerin yaşam becerileri içerisinde saklı olduğuna vurgu yapmıştır.

Erken çocukluk dönemi yaşam becerilerinin kritik beceriler olduğu ve zamanında kazanılması son derece önem taşıyan beceriler olduğunu vurgulayan ve bu yönde metaforlar üreten öğretmenler (Ö-4; Ö-6; Ö-8; Ö-17; Ö-20; Ö-26), yaşam becerilerini çocuğun gelecek yaşamını etkileyen en önemli unsurlardan biri olarak nitelendirmiştir.

Yaşam becerilerini “çocuğun gelecekteki yaşamına hazırlık süreci” olarak metaforlaştıran öğretmen 4, bu ifadesini çocuğun erken çocukluk döneminde kazandığı yaşam becerileriyle gelecek yaşantısına yön verebileceği şeklinde açıklamıştır. Öğretmen 6, “kritik beceriler” şeklinde yaşam becerilerine yönelik düşüncelerini yansıtırken, çocuğun bu beceriler sayesinde birey olma sürecini güçlendirdiğini ve çevresiyle etkileşim kurabilmesine imkân tanıdığını ifade etmiştir.

Erken çocukluk dönemi yaşam becerilerini “Vakti gelince kalkan tren” olarak niteleyen öğretmen 8, yaşam becerilerinin yaşamın temel anahtarı olduğunu ve zamanında kazanılmaması durumunda çocukların çok zorluk yaşayacaklarına dikkat çekmiştir.

Erken çocukluk dönemi yaşam becerilerini çocuğun yaşamındaki “kilometre taşları” şeklinde nitelendiren öğretmen 20, çocuğun bu kilometre taşlarını edinmesiyle bir sonraki üst düzey becerilere hazırlık sağlayacağını ve hayatının süregelen dönemlerinde varlığını daha etkin bir biçimde sürdürebileceğini ifade etmiştir.

Gelişimin Odak Noktası Olarak Yaşam Becerileri

Erken çocukluk dönemi yaşam becerilerini çocuğun gelişim sürecinin merkezi olarak nitelendiren öğretmenler, bu becerilerin edinilmesiyle birlikte diğer becerilere zemin hazırlayacağı ve bir organizmanın birbirine eklemlenmiş parçaları gibi bütünlük içinde önem taşıyacağı düşüncesi üzerinde yoğunlaşmışlardır. Erken çocukluk dönemine ilişkin ürettiği metaforları ilgili kategoride ele alınan öğretmenlerden öğretmen 28, yaşam becerilerini “ebru sanatı ile yapılmış bir resme” benzeterek birçok önemli becerinin birbiriyle bir ahenk içerisinde bir araya gelerek yaşam becerilerini oluşturduğunu ifade etmiştir.

Bilişsel gelişim, sosyal-duygusal gelişim, motor gelişim ve özbakım becerileri gibi gelişim alanlarının hepsine katkıda bulunan beceriler olarak yaşam becerilerini nitelendiren öğretmenlerden öğretmen 16, çocuğun gelişimini etkili bir biçimde tamamlayabilmesi ve ileriki yaşamına etkili bir biçimde hazırlanabilmesi için önemli olduğunu aşağıdaki ifadeleriyle vurgulamıştır.

Çocuğun yaşama hazırlanması ve ileride kendine yetebilen bir birey olması için bu becerilerde yeterli bir düzeye gelmesi gerekmektedir (Ö-16)

Erken çocukluk dönemi yaşam becerilerini gelişimin odak noktası olarak nitelendiren katılımcılardan öğretmen 22, yaşam becerilerini “olmazsa olmazlarımızdan” şeklinde metaforlaştırarak, çocuklarımızı geleceğe hazırlayan, günlük yaşama daha iyi uyum sağlayabilmelerine yardımcı olan, özgüvenlerini arttırarak çocukların bütün gelişim alanlarını besleyen beceriler olarak nitelendirmiştir.

Erken çocukluk dönemi yaşam becerilerini “yumurtadan yeni çıkmış bir yuvadan uçağı ana kadar geçirdiği süreç” şeklinde nitelendiren öğretmen 27, bu ifadelerini yaşam becerileri ediniminin hayati bir süreç olduğu ve bir kuşun uçmaya hazır hale gelebilmesi için gelişimini sağlıklı bir şekilde sürdürerek temel becerileri edinmesi gerekmektedir şeklinde açıklamıştır.

Öğretmen 32, yaşam becerilerini suya ve havaya ihtiyacı olan bir “fıdan”a benzeterek, yaşam becerilerinin diğer becerilerle birlikte bir ağaca dönüşebileceği ve gelişimin bütünlüğünü sağlayabileceğini ifade etmiştir. Öğretmen 33, ise yaşam becerilerini bir “sünger” şeklinde metaforlaştırarak, çocuğun yaşam becerileri sayesinde gelişim süreci içinde diğer becerilere eklemlenerek edinebileceği ve ihtiyacı olduğu durumda hayata yansıtılabileceğini ifade etmiştir.

Öğretmen 36 ise; yaşam becerilerine yönelik “parmak izi” metaforuyla her bireyin gelişim sürecinde ihtiyacı olan yaşam becerilerinin kendine özgü olabileceği üzerinde yoğunlaşmıştır. Ayrıca bu becerilerin kazanımının parmak izi metaforuyla ilgili olarak her birey tarafından farklı şekilde kazanılabileceğini de vurgulamıştır.

Sosyal Değer Olarak Yaşam Becerileri

Erken çocukluk dönemi yaşam becerilerine ilişkin öğretmenlerin ürettikleri metaforlar incelendiğinde; yaşam becerilerini sosyal hayatın yadsınamaz unsuru olarak nitelendiren öğretmenler bulunmaktadır. Bu kategoriye ilişkin metaforlarda, yaşam becerilerinin bireyin sosyal hayat içerisinde tutunabilmesinin önemli bir unsuru olduğu vurgulanırken, bu becerilerin çocuk tarafından kazanılmasıyla çocuğun “duygularıyla baş edebilmesinin (Ö-7)” ve aşırı tepkiden kaçınarak doğru tepki geliştirebilmesini sağladığının da vurgulandığı görülmektedir. Çocuğun yaşam becerilerini edinmesiyle “özgüvenlerinin yükselmesinin (Ö-5; Ö-10)” sağlanacağı ve bu sayede sosyal ilişkilerinde akıl yürütebilen ve başarı sağlayabilen bireyler olmasının gerekliliklerini kazanmış olacağı öğretmenler tarafından ifade edilmiştir.

Yaşam becerilerini “okul öncesi eğitimin temel amaçlarından biri” olarak metaforlaştıran öğretmen 9, aşağıdaki ifadelerle bu düşüncesini desteklemiştir.

Yaşam becerileri, okul öncesi eğitimin temel amaçlarından biridir, çünkü çocuğu gündelik yaşama ve yaşamın

gerektirdiği sorumluluklara hazırlamak için giriş basamağıdır ayrıca sosyal anlamda çocuğa özgüven kazandırır (Ö-9)

Erken çocukluk dönemi yaşam becerilerini, “sosyal hayata hazırlanma”, “hayatın kendisi” ve “sosyal yaşamda kritik anlarda problem çözme odaklı davranma” olarak nitelendiren öğretmenler (Ö-23; Ö-24; Ö-31) çocukların yaşam becerilerini edinmesiyle birlikte yaşamları boyunca karşılaşacakları durum ve eylemlere hazırlı olacaklarını hayata daha rahat tutunabileceklerini düşündüklerini ifade etmişlerdir. Öğretmenlerin ifadelerinden örnek aşağıdaki gibidir.

Yaşam becerileri, kritik anlarda ve problem çözme ve çözüm odaklı davranmadır çünkü problemleri kendi iradesiyle çözebildiği yerde ayakta kalabilir (Ö-24)

Yaşam becerilerinin çocuğa özgüven kazandırmasının yanı sıra onu okula hazırlayan önemli bir unsur olarak nitelendiren öğretmen 34, yaşam becerilerinin çocuğun sosyal ortamlarda ihtiyaçlarını ifade edebilmesinin önemi üzerinde yoğunlaşmıştır. Bu düşüncelerini aşağıdaki ifadeleriyle açıklamıştır.

Yaşam becerileri, ailesi olmadan sosyal ortamlarda kendini ifade edebilme ihtiyaçlarını karşılayabilme ve özgüvenli olabilmidir, çünkü okul öncesi yaşam becerileri çocuğu okula hazırlar okulda özgüvenli paylaşımcı merhametli ve sevgi odaklı olmasını sağlar (Ö-34)

Sonuç ve Tartışma

Araştırmanın bulgularına göre, araştırmaya katılan okul öncesi öğretmenleri yaşam becerilerinin çocukların hayatlarındaki önemine göre dört farklı kategoride metaforlar üreterek erken çocukluk dönemi yaşam becerilerinin önemine dikkat çekmiştir. Araştırmaya katılan okul öncesi öğretmenlerin yaşam becerileri için oluşturduğu metaforlar genel olarak çocukların olumlu sosyal gelişimleri, sosyal ilişkilerinde kontrollü duygu ve tavırlar, problem çözücü olabilmeye, sosyal olgunluk, kendini düzgün ifade edebilme ve sonucunda özgüvenli birey olmaları şeklindedir. Araştırmanın bulgularına göre yaşam becerilerine yönelik çeşitli tanımlamaların yapıldığı ve öğretmenler tarafından birçok farklı metaforun üretildiği saptanmıştır. Yaşam becerilerinin içinde bulunulan koşullara ve topluma göre çeşitlilik gösterebileceğinden hareketle; okul öncesi öğretmenlerinin yaşam becerilerine yönelik farklı tanımlamalar yapmaları ve değişik metaforlar üretmeleri Yıldırım (2021)'in yaptığı çalışmada elde edilen bulgularla benzerlik göstermektedir. Yıldırım (2021)'in Doğu Anadolu bölgesinde görev yapan sınıf öğretmenlerin temel yaşam becerilerine yönelik bilgi, ihtiyaç ve önceliklerini inceledikleri çalışmalarında, öğretmenlerin bu bölgedeki çocuklara kazandırılması gerektiğini düşündükleri becerileri en çok kendini ifade etme ve iletişim becerileri olduğunu ifade etmişlerdir. Diğer eğitim kademelerinde görev yapan bir grup öğretmenin yaşam becerilerine yönelik bilgi ve farkındalık düzeyleri ile ilgili yapılan çalışmalar (Erduran Avcı & Kamer, 2018; Ursavaş & Karal, 2019) incelendiğinde; öğretmenlerin yaşam becerilerine yönelik bilgi ve farkındalık düzeylerinin sınırlı olduğuna dikkat çekmişlerdir. Dolayısıyla bu araştırmaya katılan okul öncesi öğretmenlerinin erken çocukluk dönemi yaşam becerilerine ilişkin bilgi ve farkındalık düzeylerinin çeşitlilik içerdiği ifade edilebilir. Nitekim; araştırmaya katılan öğretmenlerin yaşam becerilerine yönelik ürettiği metaforlardan hareketle öğretmenlerin erken çocukluk dönemi yaşam becerilerine yönelik çeşitli noktalara vurgu yapan ve 3 kategoriye dağılan boyutta metaforlar oluşturdukları görülmektedir. Araştırmanın birey olmanın temel taşı olarak yaşam becerileri kategorisinde yer alan bulguları incelendiğinde, erken çocukluk dönemi yaşam becerilerinin çocukları geleceğe hazırlayıcı ve birey olmaları için önem taşıyan beceriler olduğu katılımcılar tarafından vurgulanmıştır. Anderson (2005)'in yaşam becerileri ve hayat boyu öğrenme programı üzerine öğrenci, öğretmen ve velilerle yapmış olduğu çalışmada, yaşam becerileri ve hayat boyu öğrenme programının, çocukların okula uyum sağlamalarında, hayatta iyi birey olmalarına yardımcı olmada, sosyal ortamlarda iyi arkadaş olmalarına ve bir birey olarak daha iyi bir yaşam sürmelerinde etkili olduğu sonucuna ulaşmıştır. İkinci ana kategori olan “Gelişimin Odak Noktası Olarak Yaşam Becerileri” kategorisi de göstermektedir ki yaşam becerileri çocukların sosyal yaşamlarını düzenleyici ve dönüştürücü bir etken olmakta ve sosyal çevrede nasıl ilişkiler kuracağı konusunda çocuğa yardımcı olmaktadır. Ekinci Vural (2006)'nın yaptığı çalışmada altı yaş grubu okul öncesi çocuklarına, aile katımlı sosyal beceri eğitimi programı uygulamış ve sonucunda çocukların sosyal becerilerinde; kişiler arası ilişkiler, sözel açıklama becerileri, dinleme becerileri ve kendini kontrol etme becerilerinde olumlu bir artış olduğunu gözlemlemiştir. Aynı zamanda, Kaya (2016)'nın dört yaş grubu çocuklara uygulamış olduğu yaşam becerileri programı ile çocukların sosyal

becerileri, sosyal iş birliği, sosyal etkileşim ve sosyal kabul becerilerinde olumlu bir artış olduğunu gözlemlemiştir. Üçüncü ana kategori olan “Yaşamın Anahtarı Olarak Yaşam Becerileri” kategorisinde yaşam becerilerinin çocukların hayatlarında kritik ve önemli bir yeri olduğu, aileden kazanılan temel bir beceri olduğu üzerinde durmaktadır. Yalçıntaş Sezgin (2018)’ in yapmış olduğu araştırmada, erken çocukluk dönemi yaşam becerilerinin çocuklar için önemine vurgu yapılmakla birlikte yaşam becerilerinin çocukların sosyal gelişimleri ve problem davranışları üzerinde önemli bir etkisi olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Son ana kategori başlığı olan “Sosyal Değer Olarak Yaşam Becerileri” kategorisinde katılımcılar, çocukların arkadaşlık ve aile içi ilişkilerindeki tavır ve tutumlarıyla ve iletişimlerinin güçlenmesinde en etkili yolun yaşam becerilerini kazanmaları olduğunu ifade etmektedir. Özdil (2008)’in 6 yaş grubu okul öncesi eğitim alan çocuklarla yaptığı çalışmasında çocuklara kişiler arası problem çözme becerileri eğitimi programı uygulamış ve sonucunda bu programa katılan ve katılmayan çocuklarda kişilerarası problem çözme becerilerinde belirli farklılıklar olduğunu tespit etmiştir. Önder ve diğerleri (2015), 60-68 aylık okul öncesi eğitimi alan çocuklarla iletişim becerileri üzerine yaptıkları çalışmalarında deney ve kontrol grubu oluşturarak iletişim becerisi programı uygulamış ve sonucunda iletişim becerisi programının olumlu etkisi üzerinde dikkat çekmiştir.

Araştırmada ortaya çıkan sonuçlar doğrultusunda, yaşam becerilerinin etkili bir şekilde kazandırılabilmesi adına, sürecin içerisinde yer alan tüm personele ilişkin öneriler şu şekilde ifade edilebilir: Okul öncesi öğretmenlerine yaşam becerilerinin ve bileşenlerinin neler olduğuna ve yaşam becerilerinin çocuklara etkili bir biçimde nasıl kazandırılabilirliğine dair eğitimler verilebilir. Yaşam becerilerinin bireyin tüm yaşamında yer alana beceriler olmasından kaynaklı olarak çocuğun eğitim sürecinde yer alan bütün personelin çocuğa yaşam becerilerinin kazandırılması sürecinde farkındalıkların artması sağlanmalıdır. Ayrıca okul binasının ve çevresinin yaşam becerilerinin etkili bir biçimde kazandırılabilmesine olanak tanıyan bir şekilde dizayn edilmesi önem taşımaktadır. Günlük eğitim akışında, yaşam becerilerinin bileşenlerine yönelik kazanımları barındıran etkinlikler tasarlanmalıdır. Öğretmenlere yönelik yaşam becerilerini eğitim planlarına ve müfredata daha rahat ve sistemli bir şekilde uyarlayabilmesine imkân tanıyan kılavuz kitaplar oluşturulabilir.

Yazarların Beyanı

Araştırmacıların katkı oramı beyanı: Araştırmacılar çalışmaya eşit düzeyde katkıda bulunmuşlardır.

Etik Kurul Kararı: Akdeniz Üniversitesi Rektörlüğü Sosyal ve Beşerî Bilimler Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiği Kurulu’nun 01.07.2021 tarih ve 251 numaralı kararı ile etik kurul izni alınmıştır.

Çatışma beyanı: Araştırmacılar arasında herhangi bir ihtilaf ya da çatışma bulunmamaktadır.

Kaynaklar

- 4-H Organization. (2022). *What is 4-H?* <https://4-h.org/about/what-is-4-h/>
- Anderson, J. (2005). *The perceptions of students, teachers, and parents regarding the value of the lifeskills and lifelong guidelines program* [Unpublished doctorate thesis]. East Tennessee State University.
- Bulut, İ. (2008). Yeni ilköğretim programlarında öngörülen öğrenci merkezli uygulamalara ilişkin öğretmen görüşleri (Diyarbakır ili örneği). *Kuram ve Uygulamada Eğitim Yönetimi*, 56, 521-546.
- Büyüköztürk, Ş., Kılıç Çakmak, E., Akgün, Ö.E., Karadeniz, Ş. & Demirel, F., (2013). *Bilimsel araştırma yöntemleri* (14. Baskı). Pegem Akademi Yayınevi.
- Büyüköztürk, Ş., Kılıç, E., Karadeniz, Ş., & Karataş, S. (2004). Sınıf içi öğretmen davranışları ölçeğinin geliştirilmesi: Geçerlik ve güvenirlik analizleri. *Kuram ve Uygulamada Yönetim Bilimleri Dergisi*, 38, 212-239.
- Creswell, J. W. (2013). *Nitel araştırma yöntemleri: Beş yaklaşıma göre nitel araştırma ve araştırma deseni* (3. Baskı). (M. Bütün ve S. B. Demir, Çev. Ed.). Siyasal Kitabevi.

- Edwards, C., Gandini, L., & Forman, G. (2011). *The hundred languages of children: The Reggio Emilia experience in transformation* (3rd ed.). Abc-Clio.
- Ekinci Vural, D. (2006). *Okul öncesi eğitim programındaki duyuşsal ve sosyal becerilere yönelik hedeflere uygun olarak hazırlanan aile katılımlı sosyal beceri eğitimi programının çocuklarda sosyal becerilerin gelişimine etkisi* [Yayınlanmamış yüksek lisans tezi]. Dokuz Eylül Üniversitesi.
- Erduran Avcı, D. E., & Kamer, D. (2018). Views of teachers regarding the life skills provided in science curriculum. *Eurasian Journal of Educational Research*, 18(77), 1-18. <https://doi.org/10.14689/ejer.2018.77.1>
- Floyd, D. T., & McKenna, L. (2003). National youth serving organizations in the United States: Contributions to civil society. R. M. Lerner, F. Jacobs and D. Wertlieb (Eds.). *Handbook of applied developmental science: Promoting positive child, adolescent and family development through research, policies, and programs. Vol. 3: Promoting positive youth and family development: community system, citizenship and civil society* içinde (ss. 11-26). Sage.
- Gazioğlu, A. E. İ., & Canel, A. N. (2015). Bağımlılıkla mücadelede okul temelli bir önleme modeli: Yaşam becerileri eğitimi. *Addicta: The Turkish Journal on Addictions*, 2(2), 5-44. <https://doi.org/10.15805/addicta.2015.2.2.0011>
- Göktürk İnce, F. (2014). *Barişçıl yaşam becerileri temalı eğitim programının okul öncesi dönem çocuklarının sosyal uyum ve becerilerine etkisinin incelenmesi* [Yayınlanmamış yüksek lisans tezi]. İnönü Üniversitesi.
- Hamburg, B. A. (1990). *Life skills training: Preventive interventions for young adolescents*. Carnegie Council on Adolescent Development.
- Kaya, İ. (2016). *Yaşam becerileri programının dört yaş çocukların problem davranışlarına ve sosyal becerilerine etkisi* [Yayınlanmamış doktora tezi]. Selçuk Üniversitesi.
- Mangrulkar, L., Whitman, C. V., & Posner, M. (2001). *Life skills approach to child and adolescent healthy human development*. Pan American Health Organization.
- Miles, M. B., & Huberman, A. M. (1994). *Qualitative data analysis: An expanded sourcebook* (2nd Ed.). Sage.
- Nelson-Jones, R. (2014). *Practical counselling and helping skills : Text and activities for the lifeskills counselling model* (6th ed.). Sage.
- Neuman, W. L. (2014). *Toplumsal araştırma yöntemleri: Nicel ve nitel yaklaşımlar I-II. Cilt* (7. Basım). (Çev. Sedef Özge). Yayın Odası.
- Önder, A., Balaban Dağal, A., & Şallı, D. (2015). 60-68 aylık çocuklara iletişim becerilerinin kazandırılmasında iletişim becerileri programının etkisinin incelenmesi. *Eğitim ve Öğretim Araştırmaları Dergisi*, 4(3), 355-362.
- Özdil, G. (2008). *Kişilerarası problem çözme becerileri eğitimi programının okul öncesi kurumlara devam eden çocukların kişilerarası problem çözme becerilerine etkisi* [Yayınlanmamış yüksek lisans tezi]. Adnan Menderes Üniversitesi.
- Pekdoğan, S. (2012). Reggio Emilia yaklaşımı üzerine bir çalışma. *Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 12(2), 232-246.
- Prajapati, R., Sharma, B., & Sharma, D. (2017). Significance of life skills education. *Contemporary Issues in Education Research (CIER)*, 10(1), 1-6. <https://doi.org/10.19030/CIER.V10I1.9875>
- Robinson, C. W., & Zajicek, J. M. (2005). Growing minds: The effects of a one-year school garden program on six constructs of life skills of elementary school children. *HortTechnology*, 15(3), 453-457. <https://doi.org/10.21273/HORTTECH.15.3.0453>
- Topçu Bilir, Z. (2019). *Yaşam becerileri programının beş yaş çocuklarının yaşam becerileri, benlik algıları ve sosyal duygusal uyum düzeylerine etkisi* [Yayınlanmamış doktora tezi]. Hacettepe Üniversitesi.

- United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization (2000). *The Dakar framework for action: Education for all: Meeting our collective commitments*. UNESCO Publishing.
<https://unesdoc.unesco.org/ark:/48223/pf0000121147>
- United Nations International Children's Emergency Fund (2012). *Global evaluation of life skills education programmes: evaluation report*. United Nations Children's Fund.
<https://evaluationreports.unicef.org/GetDocument?fileID=241>
- Ursavaş, N., & Karal, E. (2019). Fen bilimleri öğretmenlerinin yaşam becerileri hakkındaki düşünceleri ve fen kazanımlarıyla ilişkilendirme durumları. *Mediterranean Journal of Educational Research*, 13(30), 246-269.
<https://doi.org/10.29329/mjer.2019.218.15>
- Vranda, M.N., & Chandrasekhar Rao, M. (2011). Life skills education for young adolescents-Indian experience. *Journal of the Indian Academy of Applied Psychology*, 37(special issue), 9-15.
- World Health Organization (2020). *Life skills education school handbook: prevention of noncommunicable diseases - Introduction*. World Health Organization. <https://apps.who.int/iris/handle/10665/331948>
- Yalçıntaş Sezgin, E. (2018). Okul öncesi dönemde yaşam becerileri. *Avrasya Sosyal ve Ekonomi Araştırmaları Dergisi*, 5(12), 710-719.
- Yıldırım, A., & Şimşek, H. (2013). *Sosyal bilimlerde nitel araştırma yöntemleri* (9. Baskı). Seçkin Yayıncılık.
- Yıldırım, G. (2021). Temel yaşam becerileri hakkında sınıf öğretmenlerinin görüşleri: Bilgi, ihtiyaç ve öncelikler. *Journal of Turkish Educational Sciences*, 19(2), 1199-1222. <https://doi.org/10.37217/tebd.937637>
- Yıldırım, Y., & Temel, Z. F. (2020). Yaşam becerileri eğitim programının anasınıfına devam eden çocukların yaşam becerilerine ve sosyal uyumlarına etkisinin incelenmesi. *Yaşadıkça Eğitim*, 34(2), 384-405.
<https://doi.org/10.33308/26674874.2020342212>

EXTENDED ABSTRACT

Introduction

Every person continues his life as individuals who show healthy development because of some skills he has acquired in accordance with the requirements of his own culture. From the moment of birth, every child continues the adventure of being an individual by acquiring the vital skills that shape his future in the family and school environment. When we examine the studies on the life skills that enable children to be self-sufficient (WHO, 2020) and effective individuals in their future lives; there are different definitions and perspectives on early childhood life skills. According to Hamburg (1990), life skills are essential skills for survival and success in a complex society. Besides, Nelson-Jones (2014) states that life skills are mental health conditions that allow the choice of some psychological skills responsible for personal development (Vranda & Chandrasekhar Rao, 2011).

According to UNICEF (2012), UNESCO (2000), and WHO (2020), life skills are self-awareness, critical thinking, creative thinking, decision making, problem solving, effective communication, interpersonal relationship, empathy, coping with stress, and coping with emotions (Prajapati et al., 2017). Acquiring these life skills has vital importance for children. If any life skill is not acquired, it can be a challenge for that children in other periods of their life. These skills are first acquired with conscious parents, and then they are reinforced and developed through training in pre-school education institutions.

With life skills training, the goal is for individuals to gain positive behaviors and values and have control over their own behaviors. In life skills training, the aim is to teach individuals self-awareness, stress management, secure assertiveness, and negotiation. Life skills training is carried out in interactive forms, such as, discussion with small groups, games, and presentations using role-playing techniques (Mangrulkar et al., 2001).

Method

The phenomenology (phenomenology) design, one of the qualitative research designs, was used in the study, which aimed to metaphorically determine the thoughts and perceptions of preschool teachers about early childhood life skills (Creswell, 2013). Content analysis was used in the analysis of the research data.

The study group of the research consists of fifty preschool teachers working in public and private kindergartens affiliated to the Ministry of National Education in various provinces of Turkey.

To determine the perceptions of the pre-school teachers participating in the research about the "early childhood life skills", they were asked to complete the following two sentences with the most appropriate expressions for them: "Preschool life skills are like ..." and "because they are ...".

Results

The metaphors produced by the teachers participating in the research regarding pre-school life skills were examined and presented as themes with their reasons.

According to the findings of the research, preschool teachers participating in the research drew attention to the importance of early childhood life skills by producing metaphors in four different categories according to the importance in children's lives. The metaphors created by the preschool teachers participating in the research are generally positive social development of children, controlled emotions and attitudes in their social relationships, being a problem solver, social maturity, being able to express themselves properly, and being self-confident individuals.

Conclusion

When the findings in the category of life skills as the cornerstone of being an individual were examined, it was emphasized by the participants that early childhood life skills were important skills to prepare children for the future and to be individuals. In Anderson's (2005) study on life skills and lifelong learning program with students, teachers, and parents, it is found that life skills and lifelong learning program are effective in

helping children adapt to school, being good individuals in life, making good friends in social environments, and leading a better life as individuals. The second main category, "Life Skills as the Focal Point of Development", also shows that life skills are a regulatory and transformative factor in children's social lives and help them establish relationships in the social environment. Kaya (2016) observed a positive increase in children's social skills, social cooperation, social interaction, and social acceptance skills with the implementation of life skills program to 4-year-old children. In the category of "Life Skills as the Key to Life", it is emphasized that life skills have a critical and important place in children's lives and are basic skills acquired from the family. In the research conducted by Yalçıntaş Sezgin (2018), the importance of early childhood life skills for children is emphasized, and it has been concluded that life skills have a significant impact on children's social development and problem behaviors.